

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoPr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215233533
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7215233533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: G.. P. O., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom v X., F. XXXX/XX, proti žalovanému: Železničné stavby, a.s. Košice, so sídlom v Košiciach, Južná trieda 66, IČO:31 714 421, právne zast. JUDr. Milanom Slobodníkom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného Košice II zo dňa 9. decembra 2019 sp. zn. 17Cpr/2/2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 9. decembra 2019 č.k. 17Cpr/2/2015-153.

Žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 9. decembra 2019 č. k. 17Cpr/2/2015-153 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného zo dňa 11.9.2015 je neplatné a pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným na základe pracovnej zmluvy z 25.5.2015 aj naďalej trvá. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu mzdy v sume jeho priemerného mesačného zárobku od 11.9.2015. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný listom zo dňa 11.9.2015 ukončil so žalobcom pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Ako dôvod ukončenia pracovného pomeru žalovaný uviedol závažné porušenie pracovnej disciplíny opakovanými neospravedlnenými absenciami. Vyššie špecifikované okamžité skončenie pracovného pomeru považuje žalobca za neplatné. Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru je nedostatočne skutkovo vymedzený a v zmysle zákona ako aj platnej judikatúry musí byť dôvod, pre ktorý je ukončený pracovný pomer jasne a zrozumiteľne vymedzený. K splneniu hmotnoprávnej podmienky platného skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 68 Zákonníka práce je tiež potrebné, aby bol dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru špecifikovaný a konkretizovaný uvedením presných skutočností do takej miery, aby neboli pochybnosti o tom, v čom vidí účastník naplnenie zákonného dôvodu, pre ktorý rozvážuje pracovný pomer. Podmienku dostatočného zrozumiteľného a nezameniteľného vymedzenia dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru prejudikoval vo svojom rozhodnutí aj NS SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/12/2008. Okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom neobsahuje náležitosti, ktoré Zákonník práce pre platnosť tohto právneho úkonu vyžaduje. Vymedzenie dôvodu zamestnávateľom je len v rovine uvedenia paragrafového označenia, na základe ktorého okamžite rozviazal pracovný pomer so žalobcom, čo považuje žalobca za nedostatočné. Strohé trojslovné rozvedenie zákonného dôvodu porušenia pracovnej disciplíny nie je možné v zmysle citovaného zákonného ustanovenia považovať

za vymedzenie , ktoré by bolo v súlade so zákonom a platnou judikatúrou. v okamžitom skončení pracovného pomeru žalovaný uvádza, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo prerokované so Závodným výborom OZŽ pri Železničných stavbách, a.s. Košice dňa 11.09.2015. V dokumentoch, ktoré dostal žalobca takúto písomnú žiadosť neeviduje a preto spochybňuje aj samotné splnenie si povinnosti v zmysle § 74 Zákonníka práce zo strany žalovaného. Listom zo dňa 19.10.2015 žalobca oznámil žalovanému, že považuje okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné a požiadal o pridelenie práce.

3. Právne vec posúdil podľa § 1 ods. 1, § 18, § 42 ods. 1, § 68 ods. 1 písm. b) a ods. 2, § 74, § 79 ods. 1, 4 písm. b), § 79 ods. 5 Zákonníka práce, pričom poukázal na ustálenú súdnu prax, a to rozhodnutie NS SR sp. zn. 21Cdo/2374/2000, R 4/2002, 5Cdo/81/2010.

4. Súd predmetný vzťah posúdil ako pracovnoprávny vzťah vzniknutý na základe platne uzatvorenej Pracovnej zmluvy zo dňa 25.05.2015. Tieto skutočnosti nerozporovali ani sporové strany, a preto s prihliadnutím na ustanovenie § 151 Civilného sporového poriadku súd sa týmito skutočnosťami v rámci dokazovania nezaoberal.

5. Z obsahu žaloby súd posúdil, že žalobca žalovanému vo vzťahu k okamžitému skončeniu pracovného pomeru vytká dve skutočnosti: 1. nedoručenie súhlasu závodného výboru OZŽ pri Železničných stavbách, a.s. Košice spolu s okamžitým skončením pracovného pomeru a 2. nesplnenie hmotnoprávnej podmienky spočívajúcej v konkretizácii dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru, a to neuvedením konkrétnych dní neospravedlnených absencií.

6. Súd prvej inštancie vychádzal z úvahy, že okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru, pričom zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru medziiným musí byť písomné a doručené. Zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom (viď § 70 Zákonníka práce). Okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa musí zamestnávateľ vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov (viď § 74 Zákonníka práce). Z ustanovenia § 15 Zákonníka práce vyplýva, že prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom. Platnosť právnych úkonov (vrátane pracovnoprávnych úkonov vedúcich ku skončeniu pracovného pomeru) je potrebné posudzovať so zreteľom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon urobený.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný si splnil svoju zákonnú povinnosť prerokovať okamžité skončenie pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov a to v lehote siedmych dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti. K tomuto prejednaniu došlo dňa 11.09.2015 s tým, že zástupcovia zamestnancov vyjadrili súhlas s okamžitým skončením pracovného pomeru. Súd poukázal na to, že z dikcie zákonného ustanovenia § 74 Zákonníka práce nevyplýva povinnosť pre žalovaného doručiť predmetnú žiadosť žalobcovi ako zamestnancovi spolu s okamžitým skončením pracovného pomeru. Prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa v právnej forme predchádzajúceho prerokovania so zástupcami zamestnancov je hmotnoprávnou podmienkou ich platnosti. V danom prípade bola splnená, a to aj napriek tomu, že táto žiadosť nebola doručená žalobcovi.

8. Ani druhú námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že žalovaný nekonkretizoval dni, počas ktorých žalobca nebol prítomný v práci, súd nepovažoval za dôvodnú s odôvodnením, že z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca bol neprítomný v práci u žalovaného len počas dní, ktoré priamo predchádzali okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Podľa názoru súdu by bolo príliš formalistické žiadať od žalovaného na platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru konkrétne dni v uvedenom okamžitom skončení pracovného pomeru, keď z prejavu vôle žalovaného dňa 11.09.2015 bolo evidentné, že sa môže jednať len o dni 05.09.-10.09.2015, ktoré priamo predchádzali skončeniu pracovného pomeru a boli jedinými dňami absencie žalobcu v práci u žalovaného počas celého trvania jeho pracovného pomeru. Súčasne súd uviedol, že v okamžitom skončení pracovného pomeru nebolo ako to žalobca tvrdí uvedené, že sa jedná o "opakované neospravedlnené absencie", ale žalovaný konkrétnym a jasným odkazom na článok 43 písm. a) svojho Pracovného poriadku špecifikoval

žalobcovi o aké porušenie pracovnej disciplíny sa jednalo a v čom malo spočívať. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca počas celého trvania pracovného pomeru u žalovaného absentoval v práci len v dňoch, ktoré priamo predchádzali okamžitému skončeniu pracovného pomeru, procesný útok žalobcu sa v tomto prípade javil súdu ako špekulatívny, ktorý nemá oporu ani v zákonných ustanoveniach a ani v rozhodovacej praxi všeobecných súdov.

9. Súd prvej inštancie zdôraznil, že dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť, t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uplatňuje, a aby bolo zabezpečené, že uplatnený dôvod nebude možné dodatočne meniť. K splneniu hmotnoprávnej podmienky platného okamžitého skončenia pracovného pomeru je teda potrebné, aby dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru bol určitým spôsobom konkretizovaný uvedením skutočností, v ktorých účastník vidí naplnenie zákonného dôvodu tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti, z ktorého dôvodu sa pracovný pomer okamžite končí. Skutočnosti, ktoré sú dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru, nie je potrebné rozvádzať do všetkých podrobností, pretože pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť prejavu vôle je okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné len vtedy, kedy by sa nedalo ani výkladom prejavu vôle zistiť, prečo bol pracovný pomer okamžite skončený (tu súd poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 12/2008).

10. Súd prvej inštancie mal za to, že v prejednávanom prípade bolo evidentné z akého dôvodu žalovaný chcel ukončiť pracovný pomer so žalobcom, t.j. kvôli akému skutku, rovnako tak, že sa jednalo o konanie, ktoré pracovný poriadok (s ktorým bol žalobca oboznámený) hodnotí ako závažné porušenie pracovnej disciplíny s následkom v podobe okamžitého skončenia pracovného pomeru.

11. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

12. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil všetky odvolacie dôvody v zmysle § 365 CSP. Žalobca považuje rozsudok za nepreskúmateľný, súd podľa neho rozhodol v rozpore s ustálenou súdnou judikatúrou vzťahujúcou sa na obdobné právne prípady, je arbitrárny, pričom sa súd nedostatočne vysporiadal s vyjadreniami žalobcu. Poukázal na princíp „predvídateľnosti práva“ a opakovane uviedol, že podľa jeho názoru okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné z toho dôvodu, že v ňom absentuje skutkové vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru. Konštatovanie neospravedlnenej absencie na pracovisku podľa neho nepostačuje. Opakovane zotrval na svojom názore, že okamžité skončenie pracovného pomeru nebolo vopred prerokované so zástupcami zamestnancov.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Zdôraznil, že žalobca uplatnil všetky odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 CSP, avšak tieto dôvody len citoval a nijakým spôsobom ich bližšie nekonkretizoval. Odvolanie považuje za nedôvodné, účelové a nemajúce oporu v skutkovom a právnom stave veci, pretože súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav a správne aplikoval príslušné ustanovenia, z ktorých vyvodil správny právny záver a rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Súd prvej inštancie dospel k rovnakým právnym záverom ako ustálená súdna prax, ktoré rozhodnutia uviedol vo svojom odôvodnení.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

15. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8. júna 2021 o 10.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia

boli zverejnené dňa 2.6.2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

17. Žalobca uplatnil všetky odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky (písm. a/), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písm. b/), rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávny obsadený súd (písm. c/), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (písm. d/), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (písm. e/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (písm. f/), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (písm. g/) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (písm. h/).

18. K jednotlivým odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza nasledovné:

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktorú súd skúmal len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. V prípade namietaného nedostatku príslušnosti súdu, o vadu konania v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde iba v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej i výlučnej miestnej príslušnosti alebo o kauzálnej príslušnosti.

20. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

21. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c/ CSP je naplnený vtedy, ak rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávny obsadený súd. Požiadavka správne obsadeného súdu znamená jeho obsadenie zákonným sudcom.

22. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

23. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových

zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

24. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

25. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventúálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

26. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný, ak zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Uvedený odvolací dôvod nachádza uplatnenie najmä vtedy, ak strany sporu neboli náležitým spôsobom poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

27. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

28. Odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

29. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

31. Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

32. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, vychádzajúcim z výsledkov vykonaného dokazovania, o platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru.

33. Súd svoje úvahy, ako dospel k týmto záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval ako aj rozhodovaciu prax súdnych autorít, a preto mu nemožno vytýkať, že by jeho rozhodnutie bolo arbitrárne.

34. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

35. Predmetom konania je určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, pričom žalobca vzhliadol dve skutočnosti, ktoré by mali spôsobovať túto neplatnosť: 1. nedoručenie súhlasu závodného výboru OZŽ pri Železničných stavbách, a.s. Košice spolu s okamžitým skončením pracovného pomeru a 2. nesplnenie hmotnoprávnej podmienky konkretizácie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru spočívajúcej v neuvedení konkrétnych dní neospravedlnených absencií.

36. Podľa § 74 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len ZP) výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

37. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov došlo dňa 11.09.2015 a odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že hmotnoprávnou podmienkou platnosti okamžitého skončenia pracovného je jeho predchádzajúce prerokovanie so zástupcami zamestnancov, nie však doručenie žiadosti o prerokovanie ani doručenie súhlasu dotknutému zamestnancovi spolu s okamžitým skončením pracovného pomeru, ako sa domnieva žalobca.

38. Žalobcom uvádzaná skutočnosť- nedoručenie súhlasu závodného výboru OZŽ pri Železničných stavbách, a.s. Košice spolu s okamžitým skončením pracovného pomeru, teda nespôsobuje neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru.

39. Následne sa odvolací súd venoval posúdenia druhej skutočnosti, ktorá má podľa žalobcu spôsobovať neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, a to nesplnenie hmotnoprávnej podmienky konkretizácie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru spočívajúcej v neuvedení konkrétnych dní neospravedlnených absencií.

40. Podľa § 70 ZP Okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

41. V zmysle citovaného ustanovenia dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné príčiny okamžitého skončenia, aby nevznikali pochybnosti o tom, čo chcel zamestnávateľ zamestnancovi vytknúť (čo ho viedlo k okamžitému ukončeniu pracovného pomeru). Uvedenie tohto dôvodu je dôležité jednak z hľadiska posúdenia jeho naplnenia a jednak z hľadiska jeho dodatočnej zmeny, pretože dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru nemožno dodatočne meniť.

42. Miera skutkového vymedzenia v jednotlivých prípadoch závisí od charakteru toho-ktorého dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru, t.j. od okolností konkrétneho prípadu, najmä v závislosti od toho v čom spočíva závažné porušenie pracovných povinností.

43. Ak zo znenia písomného okamžitého skončenia pracovného pomeru možno vyvodit' v čom spočíva skutkové vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru, pretože zamestnancovi aj zamestnávateľovi sú zrejmé (nesporné) skutočnosti, ktoré viedli k okamžitému skončeniu pracovného pomeru a nemôže dôjsť k zámene skutkových okolností, pretože sa jedná o jedinú konanie daného

charakteru, nemožno považovať dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru za nedostatočne vyšpecifikovaný a na základe toho považovať úkon za neplatný.

44. V preskúvanom prípade ako dôvod ukončenia pracovného pomeru žalovaný uviedol závažné porušenie pracovnej disciplíny opakovanými neospravedlnenými absenciami.

45. Z vykonaného dokazovania pritom jednoznačne vyplynulo, že žalobca bol neprítomný v práci u žalovaného len počas dní, ktoré priamo predchádzali okamžitému skončeniu pracovného pomeru.

46. Odvolací súd sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že by bolo príliš formalistické žiadať od žalovaného na platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru uvedenie konkrétnych dní v okamžitom skončení pracovného pomeru, keď z prejavu vôle žalovaného dňa 11.09.2015 bolo evidentné (muselo byť obom stranám zrejmé), že sa môže jednať len o dni 05.09-10.09.2015, ktoré priamo predchádzali skončeniu pracovného pomeru a boli jedinými dňami absencie žalobcu v práci u žalovaného počas celého trvania jeho pracovného pomeru.

47. Súd prvej inštancie preto dospel k správne záveru o tom, že predmetné okamžité skončenie pracovného pomeru spĺňa formálne náležitosti.

48. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 12/2008, odvolací súd má za to, že v uvedenom konaní sa jednalo o odlišné skutkové okolnosti, keď medzi stranami bolo sporným v ktorých dňoch žalobkyňa čerpala dovolenku a kedy mala nastúpiť do práce po ukončení čerpania, t.j. v ktoré dni sa jednalo o absenciu, oproti čomu v danom prípade medzi stranami sporu nebolo sporným kedy sa žalobca mal do práce dostaviť a neurobil tak, teda nebolo sporným ktoré dni sú považované za dni neospravedlnenej absencie).

49. Zároveň aj v uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd SR vyjadril názor, že skutočnosti, ktoré sú dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru, nie je potrebné rozvádzať do všetkých podrobností, pretože pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť prejavu vôle je okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné len vtedy, kedy by sa nedalo ani výkladom prejavu vôle zistiť, prečo bol pracovný pomer okamžite skončený. O takýto prípad sa v preskúvanej veci nejedná vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti (v dôsledku ktorých je možné výkladom prejavu vôle zistiť, prečo bol pracovný pomer okamžite skončený).

50. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

51. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol úspešnému žalovanému, preto odvolací súd rozhodol tak ako je to uvedené v enunciacii tohto rozhodnutia.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).